

สรุปรายงานเวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพที่เลี้ยง สอจร.ภาคกลาง

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

คณะทำงานแผนงานสนับสนุนการป้องกันและแก้ไขอุบัติเหตุจราจรระดับจังหวัด (สอจร.) ภาคกลาง

ระหว่างวันที่ 25 – 26 พฤศจิกายน 2560

ณ ห้องนครินทร์ โรงแรมแกรนด์ราชาพิกซ์ ตำบลบางพลับ อำเภอปากเกร็ด จังหวัดนนทบุรี

รายชื่อผู้เข้าร่วม

1. นางสาวนันทน์ภัสสร สรวงกัณห์รัตน์ โรงพยาบาลอินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี
2. ผศ.วรลักษณ์ กรรณวัฒน์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง จังหวัดราชบุรี
3. นายธนต์เดช มูลพันธ์ แขวงทางหลวงสุพรรณบุรีที่ 1
4. พ.ต.อ.สมเดช เกษมสุข กองกำกับการตำรวจภูธรจังหวัดสุพรรณบุรี
5. นายวินธ์ธร อุปคำ แขวงทางหลวงชนบทอ่างทอง
6. นายสมหมาย ศรีสุวรรณ แขวงทางหลวงอ่างทอง
7. นายบุญรวม จิตต์สามารถ สาธารณสุขชำนาญการพิเศษ สำนักงานป้องกันควบคุมโรคที่ 4
8. นางสาวพิมพ์รัช ศรีบุญยภัทร์ โรงพยาบาลท่าหลวง จังหวัดลพบุรี
9. พ.ต.อ.ฐณธรณ์ คงชีพ กองบังคับการตำรวจภูธรจังหวัดสระบุรี
10. นางสาววนิดา ด่านชัยสิทธิ์ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
11. นางสาวนันทน์ภัส ด่านชัยสิทธิ์ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา
12. นางสาววิรินดา สิริสุวรรณ สำนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดนครปฐม
13. น.พ.วิบูลย์ ภัณฑศศิกรณ์ โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา จังหวัดกาญจนบุรี
14. พ.ญ.พรทิพย์ รัตนเดชาพิทักษ์ โรงพยาบาลพหลพลพยุหเสนา จังหวัดกาญจนบุรี
15. นางสาวสุพัตรา สำราญจิตร สอจร.ภาคกลาง
16. น.พ.วิวัฒน์ ศีตมโนชญ์ สอจร.ภาคใต้
17. นางสาววรรณิ มีขวด โรงพยาบาลมหาราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
18. นายชิษณุวัฒน์ มณีศรีขำ หัวหน้าภาค สอจร.ภาคกลาง
19. นางสาวบุษริน เพ็งบุญ รองหัวหน้าภาค สอจร.ภาคกลาง
20. นางวิริญญา ลาชโรจน์ รองหัวหน้าภาค สอจร.ภาคกลาง
21. นายพศิน เผ่าพงษ์ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
22. นางสาวพวงทอง เม็งเกร็ด ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
23. นายเฉลิมพล อิ่มเกียรติ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
24. นายสุจินดา อิ่มเกียรติ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
25. นางสาวอรธิดา นามศิริ ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม
26. นางสาววีรวรรณ ดวงแข ศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม

วันที่ 25 พฤศจิกายน 2560

เปิดประชุมเวลา 09.30 น.

เข้าวันนี้เริ่มจากการเปิดชีวิตทัศน์แนะนำงาน สอจร. ภาคกลาง จากนั้นนายชิษณุวัฒน์ มณีศรีขำ หัวหน้าภาค สอจร. ภาคกลาง กล่าวถึงโครงสร้าง สอจร.ภาคกลาง ที่มีรองหัวหน้าภาค 2 คน คือ นางวิริญญา ลาขโรจน์ และนางสาวบุษริน เพ็งบุญ จากนั้นให้พี่เลี้ยงแต่ละท่าน แนะนำตัว ดังรายละเอียดต่อไปนี้

- เดิมทำงานอยู่สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดปทุมธานี ทำงานเรื่องการสอบสวน case อุบัติเหตุ และผลึกเข้าสู่ งานประจำเรื่อง DHS ปัจจุบันเป็นข้าราชการเกษียณ เป็นรองหัวหน้าภาค สอจร.ภาคกลาง (นางวิริญญา ลาขโรจน์)
- เป็นพยาบาลจิตเวช รพ.อินทร์บุรี จังหวัดสิงห์บุรี ทำงานอุบัติเหตุกับแกนนำหลัก 5 เสือ แต่มีข้อจำกัดเรื่องการโยกย้ายตำแหน่ง จึงอยากทำกับคนที่อยู่นานที่สุดในพื้นที่ คือ ประชาชน 2 โครงการ ในพื้นที่ตำบลพรหมบุรี กับเยาวชนพักทันเกี่ยวกับ active learning เพื่อสร้างหลักสูตรให้เด็กรุ่นใหม่มีวินัยเรื่องการขับขี่ปลอดภัย (นางสาวบุษริน เพ็งบุญ)
- ทำงานที่ สคร.ที่ 4 สระบุรี เริ่มต้นมาจากงานสืบสวน case อุบัติเหตุ และทำงานมาอย่างต่อเนื่อง (นายบุญธรรม จิตสามารถ)
- มาจากฐานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดพระนครศรีอยุธยา ขณะนี้ประสานงานให้เครือข่ายในจังหวัดรับงบประมาณ 1.5 แสนบาท เนื่องจากเป็นจังหวัดขนาดใหญ่ (นางสาววนิดา และนางสาวนันณ์ภัทร์ ด่านชัยสิทธิ์)
- ทำงานอุบัติเหตุมาอย่างต่อเนื่อง ตอนนี้อยู่บริหารให้เข้าร่วมประชุม แต่ไม่ได้รับงบประมาณ ดำรงภูธรจังหวัดรับงบประมาณจังหวัดนครปฐมแทน สธ. กับ ปภ. ไปช่วยแทน (นางสาววิรินดา สิริสุวรรณ)

- คัลยแพทย์ รพ.กาญจนบุรี จบมาจาก รพ.ศรีนครินทร์ จังหวัดขอนแก่น ในส่วนของจังหวัดกาญจนบุรีจะเป็นชาวพม่าและมีรถซาเล้งมาก จะคล้ายกับจังหวัดขอนแก่นที่เป็นชาวบ้านขับซึ่รถมอเตอร์ไซค์ล้ม ยังไม่เข้าใจว่า จะต้องมาเป็นพี่เลี้ยงด้วยหรือไม่ สังขละบุรีอุบัติเหตุส่วนใหญ่จะมาไม่ถึง มีปัญหาเรื่องเกล็ดเลือดที่หายากมาก และการส่งตัวคนไข้ (พญ.พรทิพย์ รัตนเดชาพิทักษ์)
- ทำงานอยู่แขวงทางหลวงอ่างทอง เป็นทีมงาน สอจร. อ่างทอง ส่วนตัวประสบอุบัติเหตุอย่างหนัก เพราะว่า แต่งรถตามประสาช่วงวัยรุ่น และได้รับมอบหมายให้ทำงานอุบัติเหตุอย่างต่อเนื่อง โดยตำรวจจะเก็บรวบรวมข้อมูลเฉพาะที่เป็นคดีเท่านั้น การเก็บข้อมูลในโรงพยาบาลก็ยาก จึงเก็บข้อมูลจากหลายภาคส่วน และได้รับมอบหมายให้เข้าร่วมประชุมอย่างต่อเนื่อง (นายวินัธธ อุปคำ)
- ทำงานอยู่คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง เป็นพี่เลี้ยง สอจร.จังหวัดราชบุรี จากการทำงานเรื่องอุบัติเหตุบริเวณมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง ขยายผลมายังการทำ งานศูนย์เด็กเล็กร่วมกับครูและผู้ปกครอง เข้ามาร่วมเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ทั้งงานชุมชนและงานอุบัติเหตุเป็นระยะเวลา 3 ปี ปัจจุบันผู้ปกครองเห็นความสำคัญเรื่องการสวมหมวกกันน็อกให้กับลูกหลานและพ่อแม่ผู้ปกครองร่วมด้วย (ผศ.วรลักษณ์ วรรณวัฒน์)
- เป็นคนราชบุรี ทำงานที่จังหวัดราชบุรี นครปฐม และสมุทรสาคร ปัจจุบันทำงานจราจรที่จังหวัดสระบุรี ได้พบกับสาธารณสุขในการสืบสวนอุบัติเหตุ อยากรู้ความรู้ / วิธีการป้องกันอุบัติเหตุทางถนน เพราะว่ามีพื้นที่มีโค้ง 100 ศพ (พ.ต.อ.ฐณธรณ์ คงชีพ)
- ทำงานแขวงทางหลวงที่ 1 จังหวัดสุพรรณบุรี มีบุคลากรในการทำงานน้อย จะประสานงานกับตำรวจในพื้นที่ โดยมี พ.ต.ท.สมเดช เกษมสุข เป็นพี่เลี้ยง อยากรู้ว่าต้องมีการประสานงานกับผู้อำนวยความสะดวกแขวงทางก่อน เพราะท่านมีหัวก้าวหน้าและมีมุมมองใหม่ในการทำงาน (นายธนัทเดช มูลพันธ์)
- นางสาววรรณ มีขวด พยาบาลวิชาชีพจาก รพ.มหาราช จังหวัดนครศรีธรรมราช
- เป็นรองผู้อำนวยการแขวงทางหลวงอ่างทอง เริ่มสืบสวนงานอุบัติเหตุในปี 2546 เข้าร่วมประชุม อบรม และทำงานอย่างต่อเนื่อง ได้รับการชักชวนให้เป็นพี่เลี้ยงจังหวัดอ่างทองเนื่องจากมีเครือข่ายคนทำงานทั้งหมด 200 คน หลายเครือข่าย มีการทำงานในระดับอำเภอ จังหวัดอ่างทองให้ความสำคัญกับงานอุบัติเหตุทางถนน เป็นพี่เลี้ยงอ่างทองมา 3 ปีแล้ว (นายสมหมาย ศรีสุวรรณ)
- ทำงานร่วมกับ สอจร. มากกว่า 10 ปี แล้ว ดีใจที่มีแพทย์เข้ามาร่วมทำงานกัน เพราะอยู่ประจำจังหวัด โดยเฉพาะแพทย์แผนกฉุกเฉินและศัลยกรรม สำหรับตำรวจจะย้ายพื้นที่ค่อนข้างบ่อย (พ.ต.อ.สมเดช เกษมสุข)
- ทำงานอุบัติเหตุในปี 2546 ที่ AIT ทำงาน ศวปถ. กับ นพ.ธนะพงศ์ จินวงษ์ และปัจจุบันเป็นนักวิชาการอิสระ (นางสาวสุพัตรา สำราญจิตร)

จากนั้นนายชินวัฒน์ มณีศรีขำ แนะนำตัวทีมงานจากศูนย์ประสานงานวิจัยเพื่อท้องถิ่นจังหวัดสมุทรสงคราม ซึ่งช่วยประสานงานเรื่องต่างๆ ซึ่งการแนะนำตัวจะมีความสำคัญมาก รวมทั้งพี่ที่มีประสบการณ์มากที่สุด คือ พ.ต.อ.สมเดช เกษมสุข ก็จะเป็นนางวิริญญา ลาขโรจน์ วันนี้จึงได้ชวนนางสาววรรณ มีขวด พยาบาลวิชาชีพจาก รพ.มหาราช จังหวัดนครศรีธรรมราช มาสร้างแรงบันดาลใจการทำงาน สอจร.ภาคกลาง ทำงานแบบพี่น้อง เป็นเครือข่ายกัน

บนเส้นทางพี่เลี้ยง สอจร.

นางสาววรรณ มีขวด พยาบาลวิชาชีพจาก รพ.มหาราช จังหวัดนครศรีธรรมราช กล่าวว่า บทบาทพี่เลี้ยงถือว่าเป็น วิกฤติชีวิตครั้งยิ่งใหญ่ เพราะอยากให้เกิดการทำงานด้านอุบัติเหตุของจังหวัดนครศรีธรรมราช ได้รับการมอบหมายจาก อาจารย์หมอมัชฌิม เพราะดูแลข้อมูล เริ่มต้นเข้าไปทำงานกับ ปภ.แต่ไม่ได้รับข้อมูลใด ๆ เพราะว่างาน 5 เส้า ยังไม่ได้ ขับเคลื่อนการทำงานได้มาก จึงขอโอกาสในการนำข้อมูล รพ.เข้าไปนำเสนอในจังหวัดนครศรีธรรมราช จากนั้นจึงเข้าไปพูดคุย กับ ปภ.และขอให้นำเสนองานร่วมกับผู้ว่าราชการจังหวัด ในช่วงแรกของข้อมูล มีการจัดทีมแนวดิ่งและแนวราบ ใช้เวลาในการ นำเสนอข้อมูลเล็กน้อย มีการติดตามประเมินผล ทำให้มีการใช้ข้อมูลเพิ่มขึ้น มีการขยับวงเล็ก จนเกิดความสัมพันธ์กัน สุดท้าย ข้อมูลจึงไม่ใช่เรื่องยากอีกต่อไป

ความสำเร็จในจังหวัดนครศรีธรรมราช เกิดจากการตั้งทีมแนวดิ่งก่อน และทำงานในแนวราบ จากประสบการณ์การทำงานในห้องฉุกเฉิน จะใจร้อน เมื่อเราเริ่มฟังมากขึ้น ทำให้เราได้มุมมองใหม่ๆ แปลกๆ จนเกิดการยอมรับกันในทีมงานในที่สุด ทุกคนเท่าเทียมกัน เป็นพี่น้องกัน ทำเรื่องหมวกกันน็อคแสนใบในจังหวัดนครศรีธรรมราช มีความเห็นใจกันจนก้าวข้ามการทำงานได้ จากการทำงานจะมีการเก็บคำถาม / ประเด็นทั้งหมด แล้วตอบคำถาม เพื่อให้การนำเสนอผู้ว่าราชการจังหวัด อย่างมีประสิทธิภาพภายในเวลาที่จำกัด 5 นาที การทำงานอย่างต่อเนื่อง จนปัจจุบันมีคนสวมหมวกกันน็อคในจังหวัด นครศรีธรรมราช 72 % ซึ่งไม่คิดว่าจะก้าวหน้ามาจนถึงปัจจุบันได้

แลกเปลี่ยนเรียนรู้

- พ.ต.อ.สมเดช เกษมสุข ตนเองคิดว่า การเข้ารับการอบรมกับ อ.ชัยวัฒน์ ถิระพันธ์ ทำให้ตนเองได้เรียนรู้เรื่อง 1) การเจรจาที่ดีเพื่อลดความขัดแย้งในการทำงาน ขึ้นอยู่กับการเจรจา 4 สถานการณ์ 2) เมื่อท้อใจแล้วลงไปดูความสำเร็จที่สร้างไว้ จะมีความสุขมาก และมีพลังในการทำงานต่อไป
- การทำงานในแนวราบจะช่วยสอดคล้องกับโครงสร้างแนวดิ่ง เพื่อช่วยให้การทำงานมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น การพูดคุยในแนวราบของแต่ละหน่วยงานช่วยสร้างความสัมพันธ์ได้ดี แต่เมื่อถึงเวลาก็โยกย้ายตำแหน่ง
- คุณวนิดา ด่านชัยสิทธิ์ มีประสบการณ์จากการเข้าเรียนรู้ในงานถอดบทเรียนที่จังหวัดราชบุรี แบบประเมินผล ทำให้เราได้เรียนรู้เรื่องการทำงานรวมทั้งบทเรียนของศูนย์ถนอมที่ผ่านมา การพูดคุยและแลกเปลี่ยน ประสบการณ์ในเวที ทำให้อีกฝ่ายหนึ่งรู้สึกว่าคุณเองเป็นจำเลย

นางสาววรรณิ มีขวด นำเสนอว่า ทีมงานแนวราบจะทำข้อมูล 3 ฐาน โดยสาธารณสุขจะนำเสนอเท่านั้น เมื่อทำงาน มาสักระยะหนึ่ง จะสามารถทำงานได้ ดังนั้นจึงไม่ควรให้เกิดความขัดแย้งกันในเวที และมีการวางแผนเนื้อหาในการประชุม

- การทำข้อมูล 3 ฐาน ทำไม่ยาก แต่ต้องให้ทั้ง 3 ฝ่ายมาพบกัน ความรู้จะเกิดขึ้น และสามารถค้นหาแนวทางในการจัดการความปลอดภัยทางถนนได้
- งาน สอจร.ทำงานเป็นแท่ง แต่เราต้องประสานงานในแนวราบให้ได้ เพื่อช่วยให้ทุกหน่วยงานมาทำงานร่วมกัน ในการจัดการอุบัติเหตุให้ลดลง
- ข้อมูลของสาธารณสุขหากไม่เข้ารับในโรงพยาบาล จะไม่มีข้อมูล พ.ต.ท.สมเดชเสริมว่า ปัจจุบันหากมีการ ตามเรื่องการชันสูตรพลิกศพจะช่วยให้ข้อมูลรอบด้านด้วย ซึ่งต้องพูดคุยกันเรื่องนิยามการเสียชีวิตจากอุบัติเหตุ
- สอจร.ภาคกลาง อาจจะต้องชวนให้พี่เลี้ยงมาเรียนรู้เรื่องการจัดทำข้อมูล 3 ฐานร่วมกัน เพื่อให้การทำงานในพื้นที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งต้องส่งเสริมให้เกิดบรรยากาศในการทำงานแบบเป็นพี่น้องกันได้อย่างไร พี่เลี้ยงมี บทบาทอย่างไร
- การทำงานแนวราบมีการพูดคุยและเสียงกันดี แม้ว่าเราจะอยู่ใน 5 เสาหลัก บางเรื่องเราไม่รู้ แต่สามารถ สอบถามกันได้ เนื่องจากคนที่เข้ามาทำงานในแนวราบล้วนตั้งใจในการทำงาน เพราะไม่มีค่าตอบแทน พี่เลี้ยง ต้องค้นหา Change Agent ให้เข้ามาทำงานอย่างต่อเนื่อง
- จากการศึกษาดูงานในประเทศญี่ปุ่นตำรวจจะมีภาพลักษณ์เชิงลบในสายตาประชาชน ตำรวจจึงขอออกมาเป็น แนวหน้า และได้รับงบประมาณตามมา แต่เมื่อไทยไม่มีงบประมาณรองรับ ต้องรับงบประมาณจากหน่วยงาน อื่น
- สิ่งที่เราทำ คือ มีการทำงานแนวราบในระดับจังหวัด ขอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเข้าใจ และชวนให้คนที่สนใจเข้า มาทำงานร่วมกัน ส่งผลกระทบต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น สวมหมวกกันน็อค 72 % จุดเสี่ยงแก้ไขได้แล้ว ขยายผลการทำงานในระดับอำเภอได้แล้ว การทำงานเรื่องเล็ก ๆ แต่สามารถสร้างความสะเทือนได้เหมือนกับ เต็ดดอกไม้สะเทือนถึงดวงดาว ขอให้กำลังใจคนทำงาน เรื่องที่ทำขอให้ผ่อนคลาย เกือบเรื่องเล็ก ๆ น้อย ๆ จากทีมงาน ก็จะช่วยให้เราทำงานได้ดีขึ้น

นายชินนุวัฒน์ มณีศรีขำ สรุปว่า เราจะทำอย่างไรให้ทำเรื่องเล็กๆ แต่สะเทือนได้จริง จึงมีงบประมาณสนับสนุนให้ เกิดการกินข้าวแล้วแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกัน

- นางสาววรรณิ มีขวด สะท้อนตัวอย่างการทำงานในพื้นที่ ม.6 คลองขวด ผู้ใหญ่บ้านลงมือทำเป็นมาตรการ องค์กร ชวนผู้ใหญ่บ้านไปนำเสนอให้ผู้ว่าราชการจังหวัดฟัง จนเกิดการสั่งการลงไปยังชุมชน นอกจากนี้ยังทำ มาตรการเล็กๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ทุกชั้นตอน

นายชินนุวัฒน์ มณีศรีขำ สรุปว่า บทบาทของพี่เลี้ยงจึงสำคัญมากต่อการขับเคลื่อนงาน

- ในพื้นที่ตำบลท่าระหัด อำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี มีนายก อบต.ท่าระหัดทำจากเรื่องเล็ก ๆ และสามารถ ขยายผลไปสู่เรื่องต่างๆ ในชุมชนได้
- นางสาววรรณิ มีขวด เสนอแนะให้ ผศ.วรลักษณ์ วรรณวัฒน์ ทำงานในภาพรวม หากทำงานกับลูกศิษย์ได้ ก็ นำเสนองานที่ทำให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นชอบและสั่งการให้สถาบันการศึกษาอื่นๆ ทำต่อไป ดังนั้นจะต้อง

พยายามทำโมเดลและเข้าที่ประชุมให้ได้ สำหรับพื้นที่จังหวัดราชบุรี สามารถขอทำข้อมูล 3 ฐานได้ โดยการขอข้อมูลจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

ช่วงบ่ายแนะนำตัวพี่เลี้ยงจังหวัดลพบุรีเพิ่มเติม(นางสาวพิมพ์รัช ศรีบุญยภัทร์ ร.พ.ท่าหลวง จ.ลพบุรี) ส่วนตัวยังไม่รู้บทบาทตนเองมากนัก รวมทั้งการดูแลทีมงานว่าจะสนับสนุนได้อย่างไร จึงต้องการการสนับสนุนเรื่องบทบาทการเป็นพี่เลี้ยง สอจร. จากนั้นนายชิษณุวัฒน์ มณีศรีขำ ชวนผู้เข้าร่วมแลกเปลี่ยนประสบการณ์บทเรียนบทบาทการเป็นพี่เลี้ยง ดังนี้

- จากประสบการณ์การทำงานในระดับจังหวัดและบูรณาการการทำงานลงสู่ชุมชน แต่ของจังหวัดลพบุรีเป็นตัวอย่างที่ดีในการทำจากระดับล่างขึ้นสู่ข้างบน ซึ่งหลายพื้นที่ต้องการให้เกิดในลักษณะนี้ ดังนั้นจึงไม่ต้องกังวลใจ (นางวิริญญา ลาซโรจน์)
- รูปธรรมการทำงานในพื้นที่ภาคกลาง ปก.อาจจะมีสัดส่วนการทำงานในพื้นที่น้อยลง เนื่องจากมีภัยหลายด้านที่ต้องรับผิดชอบ เช่น อุทกภัย เป็นต้น ขอให้แต่ละคนทำจากฐานประสบการณ์ที่ตนเองมี เช่น เป็นครูก็ทำในศูนย์เด็กเล็กก่อน เป็นต้น

จากนั้นนายเฉลิมพล อัมเกียรติ ชวนผู้เข้าร่วมเตรียมความพร้อม ดังนี้

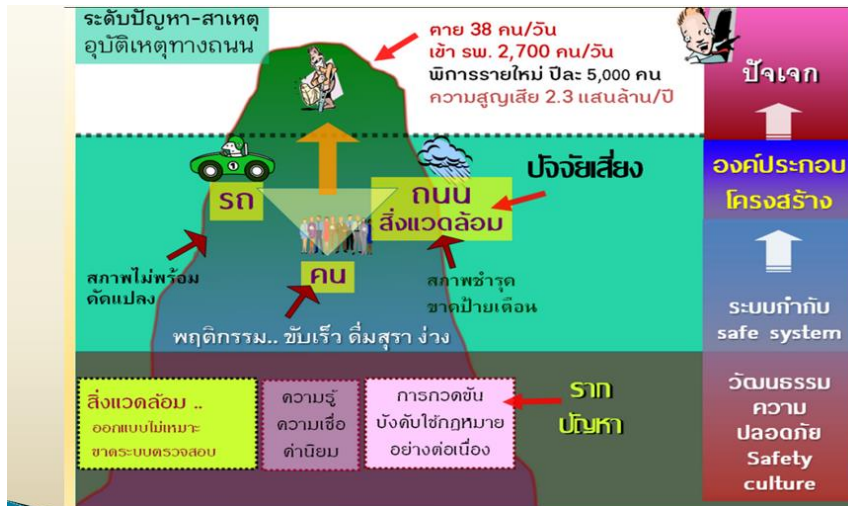
- ยื่นมือออกไปแล้วสวัสดีมือ เมื่อบอกว่า “สวัสดี” ให้ยื่นมือออกมาแล้วสวัสดีมือเหนือศีรษะ เมื่อบอกว่า “สวัสดี” ให้สวัสดีมือในระดับหน้าอก และเมื่อบอกว่า “ซาบซ่า” ให้สวัสดีมือแล้วผลักออกไปด้านหน้า
- ตัวเลขอันตรราย โดยการให้นับเลขตามจำนวนที่บอก นับเลขติดต่อกันได้ไม่เกิน 3 เลข เช่น 23, 27, 4 เป็นต้น คนที่นับเลขดังกล่าวจะเป็นผู้แพ้ คนที่แพ้ให้ออกมาทำท่าทางประกอบเพลง

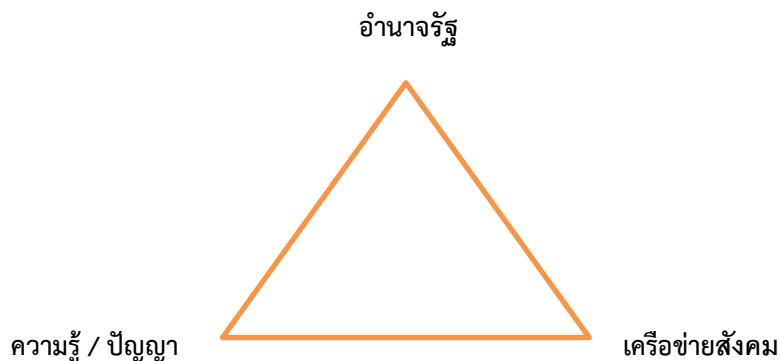
เวทีแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาศักยภาพเครือข่ายพี่เลี้ยงภาคกลาง

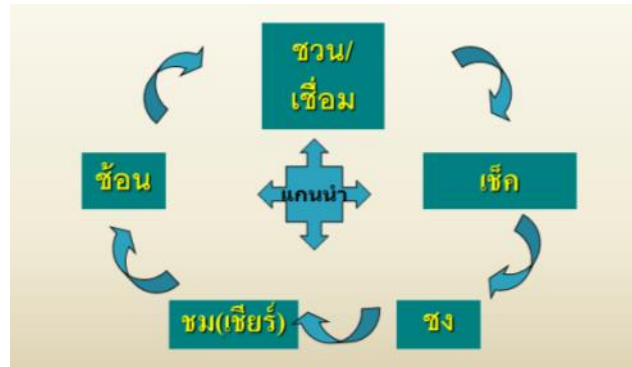
นพ.วิวัฒน์ ศีตมโนชญ์ รองประธาน สอจร. จากสถิติพบว่าปีนี้มี การเสียชีวิต 2,800 กว่าราย เมื่อดูจังหวัดภาคกลาง มีอยู่หลายจังหวัด ได้แก่ อ่างทอง นครปฐม เพชรบุรี เป็นต้น การแก้ไขปัญหาอุบัติเหตุทางถนนทำได้ง่าย เนื่องจากมีหลายภาค ส่วนเข้ามาช่วยร่วมงาน มีคนตอบรับเข้ามาในพื้นที่จำนวนมาก พร้อมทั้งชวนผู้เข้าร่วมพูดคุยถึงการดำเนินงานแก้ไขปัญหา อุบัติเหตุในจังหวัดเรามีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร

การแก้ไขปัญหาดังกล่าวไม่ได้ช่วยลดอุบัติเหตุได้จริง เนื่องจากยังไม่ได้แก้ไขไปในระดับรากของปัญหา ดังนั้นการ แก้ไขปัญหาอุบัติเหตุจะต้องอาศัยทฤษฎีสามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขาของ นพ.ประเวศ วะสี "ภูเขา" หมายถึง สิ่งยากที่ดูเหมือน เขยื้อนไม่ได้ สามารถจัดการให้เขยื้อนได้โดยใช้โครงสร้างสามเหลี่ยมด้วยทุนสังคม ทุนปัญญา และทุนอำนาจรัฐ

ดังนั้นสิ่งสำคัญ คือ mapping พื้นที่ เพื่อค้นหาสาเหตุของปัญหา และนำไปสู่การแก้ไขปัญหาร่วมกันของทั้ง 3 ด้าน
 ที่มีการใช้ความรู้ / ปัญญา เครือข่าย และอำนาจรัฐ หากเตรียมการไม่ดีจะท้อถอยมาก การทำงานที่สำคัญ คือ ขวนต่างสาขา
 (multidiscipline) ให้มาทำงานร่วมกัน / เชื่อม ขอน เช็กจุดที่ประสบอุบัติเหตุ จะเห็นสถิติที่ประสบอุบัติเหตุจำนวนมาก ชม
 / เขียร์ และขงสารสนเทศเข้าสู่ ศปถ.จังหวัดหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผ่านเรื่องเล่าที่น่าสนใจ

ตัวอย่างการขับเคลื่อนในระดับจังหวัดขบ 1 แสบบาท ช่วยเอื้อให้เกิดการกินข้าวเล่าเรื่อง ส่งเสริมการทำงานแนวราบ
 ทำให้หน่วยงานทุกภาคส่วนมาทำงานร่วมกันในระดับพื้นที่ และช่วยเชื่อมภาคีในระดับจังหวัดเพื่อนำสู่การแก้ไขปัญหา
 แผนงาน และมีมติเชิงโครงสร้างแข็งให้ไปสู่การปฏิบัติการได้อย่างมีประสิทธิภาพ เช่น จังหวัดภูเก็ตแก้ไขจุดเสี่ยง 14 จุด ช่วยลด
 อุบัติเหตุได้จริง เป็นต้น

การทำงานและแก้ไขปัญหาคritical เริ่มต้นจากคนน้อยๆ เสมอ ทำกับคนที่เปลี่ยนแปลงง่ายๆ ก่อน คือ คนที่เก่งและดี
 จะต้องพยายามชักชวนให้มาร่วมทำงานเพิ่มขึ้น อย่านั่นการทำงานเชิงโครงสร้างมากเกินไป

- ▶ Communicate การสื่อสารเป็นการแจ้งเพื่อทราบ
- ▶ Co-ordinate การประสานงานเพื่อบูรณาการการทำงานร่วมกัน
- ▶ Co-operate ร่วมมือกันทำงานวงเล็ก ส่งข้อมูล ทำงานร่วมกับท้องถิ่น และเชื่อมประสานงาน

- ▶ Collaborate เดินเคียงบ่าเคียงไหล่ทำงานไปด้วยกัน

ตัวอย่าง การขยับ 3 เหลี่ยมเขยื้อนภูเขาจากง่ายสู่งาย

ตัวอย่างการแก้ไขปัญหาคดเสี่ยง 200 จุดในระดับจังหวัดที่เกิดจากความร่วมมือของภาคีเครือข่ายในพื้นที่ ประสานข้อมูลเพื่อนำสู่การตัดสินใจแก้ไขปัญหา และกระตุ้นภาครัฐและการเมืองให้ปฏิบัติการร่วมกัน ผ่านการระดมทุน การบังคับใช้กฎหมาย การติดกล้องตรวจจับความเร็ว เพื่อการลดปัญหาอุบัติเหตุในจังหวัดภูเก็ต จากบทเรียนที่ผ่านมามีการทำงานเชื่อม 3 ฐาน ทำให้มีการวิเคราะห์การจัดการปัญหาที่เกิดขึ้นได้อย่างสมเหตุผล โดยการพัฒนาระบบ TEMA ถ้าเข้าใจสามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขาเราขยับปัญหาได้ทุกจังหวัด จากนั้นเปิดโอกาสให้แต่ละจังหวัดแลกเปลี่ยน ดังนี้

จังหวัดอ่างทอง ตัวอย่างการจัดการปัญหาอุบัติเหตุทางถนนในจังหวัดอ่างทอง มีการพูดคุยในเครือข่ายย่อยกันก่อน ทั้งขนส่ง ปก. ตำรวจภูธรจังหวัด และ สธ.เมือง ปัญหา คือ ไม่สามารถขงเรื่องเข้าสู่ผู้ว่าราชการจังหวัดได้ แต่มีน้องเสนอช่วยเรื่องการดำเนินงาน มีการจัดระบบการทำงาน แบ่งการจัดการข้อมูล หลังจากนั้นจะมีการประชุมทุกเดือนในระยะยาว

จังหวัดปทุมธานี บทบาทที่เสี่ยงจังหวัดปทุมธานี จะมีการประสานการขอรับการสนับสนุนงบประมาณให้มาช่วยกัน เติบโตเต็ม เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ ตอบนโยบายของแต่ละแห่ง และนำมาบูรณาการการทำงานร่วมกันในระบบสุขภาพ

จังหวัดลพบุรี พี่เลี้ยงขับเคลื่อนงานในระดับอำเภอ หาแกนหลักในระดับตำบลมาพูดคุยในระดับอำเภอ ซึ่งแกนหลักจะช่วยประสานงานในพื้นที่ เมื่อขับเคลื่อนงาน ศปค.ท้องถิ่น ก็นำกลุ่มเล็กมาช่วยกลุ่มใหญ่ได้ ค้นหาตัวเชื่อม เช่น แขวง ทางหลวงชนบท ลงมาสัมผัส เมื่อชาวบ้านเห็นการเปลี่ยนแปลง ก็มีส่วนร่วมในการดำเนินงาน

จังหวัดสระบุรี มีการทำงานสัญจรในแต่ละอำเภอ เชิญนายอำเภอ อบต.เข้าร่วมด้วย มีการชักชวนภาคีเครือข่ายเข้ามาประชุมร่วมกัน ทุกคนมีความเท่าเทียมกัน ไม่มีหัวหน้า ลูกน้อง โดยใช้ข้อมูลตำรวจนำเข้า และสอบสวน case ร่วมกัน ตำรวจช่วยประนีประนอมเพื่อลดความขัดแย้งในพื้นที่ การให้แรงจูงใจให้กับการกรอกข้อมูล ค่าเบี้ยเลี้ยงในการเข้าร่วมประชุม ทำให้เกิดการขับเคลื่อนงานอย่างต่อเนื่อง แม้ว่าหลังจากนั้นจะหมดงบประมาณ ก็ยังดำเนินงานร่วมกันต่อไป เช่น การทดลองปิดจุดที่เกิดอุบัติเหตุบ่อย ทำให้สถิติการตายลดลงในถนนพหลโยธิน

จังหวัดกาญจนบุรี หัวหน้ากลุ่มงานอุบัติเหตุ รพ.พหลพลพยุหเสนา ปัญหา head injury ช่วยให้เกิดการเสียชีวิตในที่เกิดเหตุในอดีต และที่ห้องฉุกเฉินในปัจจุบัน ดังนั้นการป้องกันจึงเป็นเรื่องสำคัญมากที่สุด การเกิดอุบัติเหตุกับการเกิดโรคก็จะคล้ายกัน แต่ละพื้นที่ไม่เหมือนกันขึ้นอยู่กับบริบทพื้นที่และคนทำงาน อุบัติเหตุเกิดจากคน รถ ถนน ปัจจัยที่ยากที่สุดคือคน ใครจะเป็นคนขับเคลื่อน สปถ. คนที่ได้รับผลกระทบชัดเจน คือ สาธารณสุข ซึ่งการทำงานบางอย่างติดเรื่องตัวชีวิต ที่ไม่สามารถทำได้บางอย่าง เมื่อเราจะสร้างภูมิคุ้มกันที่ติดต้องให้แพทย์เข้ามามีส่วนร่วม เพราะได้รับผลกระทบโดยตรงที่ต้องดูแลผู้ที่ประสบอุบัติเหตุโดยตรง ทุกวันนี้เราแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ ดังนั้นจะทำอย่างไรเพื่อแก้ไขปัญหาเรื่องคน ซึ่งเราสามารถแก้ไขในเด็กได้ดีกว่าผู้ใหญ่ และควรทำในกลุ่มเป้าหมายที่เป็นสาธารณสุข เนื่องจากทำงานอยู่นาน แต่จะทำอย่างไรให้เข้าร่วมทำงานด้วยกัน (นพ.วิบูลย์ ภัณฑศศิกรณ)

จังหวัดราชบุรี เน้นการทำงานร่วมกับศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก ปีแรกอาจารย์ในมหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึงทำงานร่วมกับครูในศูนย์เด็กเล็ก ครูจะรอพี่เลี้ยงอย่างเดียว ปีที่ 2 เราจึงเริ่มต้นฝึกอบรมที่ครูก่อนจนเข้าใจ มีการเติมความรู้เรื่องสัญญาณไฟจราจร ครูไปสร้างความเข้าใจกับผู้ปกครองจนเห็นเส้นทางมายังศูนย์เด็กเล็ก ทำข้อมูลจุดเสี่ยงจากบ้านมายังโรงเรียน ผู้ปกครองนำเสนอ แต่ครูสอนกิจกรรมการใส่หมวกกันน็อคในห้องเรียน ทุกวันนี้เด็กนักเรียนจะร้องไห้หากไม่ได้ใส่หมวกกันน็อคมาโรงเรียน ครูเข้าใจ นักเรียนเข้าใจ วันนี้จึงมีความสุข ครูมุ่งเน้นการประเมินผลที่ตัวเด็กเล็ก เริ่มจากการฝึกขับซีโดยการใส่หมวกกันน็อค เด็กก็ไปชักชวนผู้ปกครองให้สวมหมวกกันน็อค หากครูเข้าใจการเรียนการสอน ก็จะนำสู่การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ดังนั้นต้องให้กำลังใจครู เชียร์ ชม และกระตุ้นให้ครูคิด วันนี้ครูกังวลว่าเด็กจะใส่ต่อเนื่องหรือไม่หากเรียนต่อในระดับประถมศึกษา มีการวางมาตรการประกันหมวกกันน็อคใบละ 100 บาท เพื่อไว้ซื้อหมวกกันน็อคต่อไป ซึ่งช่วงแรกเราต้องก้าวข้ามให้ได้ก่อน เพราะช่วงแรกคิดจะเลิกเป็นที่เลี้ยงแล้ว กระบวนการและการพูดคุยจึงเป็นสิ่งสำคัญ

นพ.วิวัฒน์ ศิตมาโนชญ์ กล่าวว่า มีการติดตามพฤติกรรมอย่างต่อเนื่องของมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด พบว่า มีคนกลุ่มหนึ่งที่ทำงานแล้วเกิดความภาคภูมิใจ มีความสุข จะทำให้มีอายุยืน

จังหวัดสุพรรณบุรี พ.ต.อ.สมเดช เกษมสุข เมื่อ 10 ปีที่แล้ว ยังมีความรู้ในการใช้รถใช้ถนนเท่าเดิม แต่สิ่งที่เราช่วยได้ คือ การให้ความรู้ จากการเริ่มโครงการในผู้สูงอายุของจังหวัดสุพรรณบุรีที่มีการแจกเบาะผู้สูงอายุ มิงบกระตุ่น ในจังหวัดนครปฐม สมุทรสงคราม จังหวัดสุพรรณบุรีมีแนวคิดในการนำประเด็นเรื่องการท่องเที่ยวปลอดภัยเข้าสู่เวทีผู้บริหาร เพราะสุพรรณบุรีเป็นเมืองทางผ่าน และถนนโล่งและดี หากสุพรรณบุรีหยุดความเร็วอยู่ ส่งไม้ต่อให้จังหวัดชัยนาทจัดการต่อก็จะช่วยกันลดความสูญเสียลงได้ ขณะนี้จังหวัดสุพรรณบุรียังสืบสานไม่ได้ส่งผลให้ต่อยอดไม่ได้เหมือนเช่นภูเก็ต

จังหวัดสิงห์บุรี คุณบุษริน เพ็งบุญ กล่าวว่า ช่วงนี้สถานการณ์ความรุนแรงของการเกิดอุบัติเหตุค่อนข้างสูง เมื่อวันศุกร์ที่ผ่านมาอุบัติเหตุหมู่รถตู้ชนท้ายรถสิบล้อ เสียชีวิตสิบสี่ศพ หนักรพ.อินทร์บุรี เสียชีวิต 2 ศพ นั้นหมายความว่าเพียงหนึ่งวัน สิงห์บุรีตายแล้ว 16 ศพ ขอสนับสนุนเรื่องการใช้ข้อมูลในการพูดคุย มีการผลักดัน สปถ.อำเภอ ในอำเภออินทร์บุรีกับพรหมบุรี จังหวัดสิงห์บุรีมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นเนื่องจากมีถนนสายเอเชียตัดผ่าน ทำให้แยกที่น้องออกเป็น 2 ฝั่ง จุดเสี่ยงสูงสุดคือแยกอินทร์บุรี จากการเก็บข้อมูลจุดเสี่ยงดังกล่าวทำให้ประสบอุบัติเหตุเดือนละ 2 ครั้ง และมีการนำเสนอเรื่องราวที่น่าสลดใจเมื่อนำเสนอจนทำเป็นทางรอดก็ยังไม่มีการประสบอุบัติเหตุ จากการเยี่ยมบ้านของผู้ประสบอุบัติเหตุในพื้นที่ ในช่วงเวลาใกล้เคียงกัน ทำให้เกิดการเสียชีวิตและพิการ ส่งผลกระทบต่อลูกที่ยังเป็นเด็ก และเกิดปัญหาครอบครัว เมื่อมีการระดมความ

คิดเห็นให้เกิดการแก้ไขปัญหามีประสิทธิภาพพร้อมกัน (ทางรอด) ซึ่งผลกระทบที่เกิดขึ้นทำให้ชาวบ้านเข้าใจว่าการสร้างทางรอดว่าคืออะไรหากมีเรื่องราวประกอบ

จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ได้แนวคิดและบทเรียน เพื่อนำไปสื่อสารให้ภาคีเครือข่ายในพื้นที่ และเริ่มมองหาร้านอาหารที่จะชวนให้เครือข่ายมาทานข้าวร่วมกัน

คุณนันท์ณภสร สรวงกันทะรัตนมาช่วยเปิดมุมมองความคิด ข้อไปไอเดียความคิด เพื่อนำไปแบ่งปันในที่ทำงาน อยากรู้ได้ทีมงานมาช่วยทำงาน นอกจากกินข้าวเล่าเรื่องด้วย

จังหวัดนครปฐม ได้ยินการทำงานของ ปภ.มาหลายจังหวัด ปภ.สวมหมวกในบทบาทเลขา ศปถ.จังหวัด ในพื้นที่ไม่สามารถจัดประชุมได้ทุกเดือน มีการโยกย้ายตำแหน่ง และใช้การประชุมแกนนำใน 5 เสือหลัก ที่มีการจัดตั้งในปี พ.ศ.2546 มีการประชุม 1 ครั้ง ในปีที่ ศปถ.จังหวัดจะมีการประชุมในช่วงเทศกาล 4 ครั้ง มีการนำการวิเคราะห์สาเหตุและจุดเสี่ยง บทบาทหน้าที่ของคณะทำงานให้เป็นทีมสืบสวนลงไปด้วย ซึ่งไม่ต้องมีคำสั่งการลงมามากนัก มีการนำทุนทางสังคม (บ.กลาง) มาช่วยทำงาน มีการจัดทำข้อมูล 3 ฐาน (ตำรวจ สธ. บ.กลาง) เพื่อนำข้อมูลมาศึกษาร่วมกัน การทำงานในระดับจังหวัดจะพบกันบ่อย มีความสนิทสนมในนอกรอบ เกิดอุบัติเหตุ 1 – 2 ครั้ง / เดือน เมื่อยังไม่สามารถนำข้อมูลมาเท่าเทียมกัน จึงมีการแบ่งปันข้อมูลร่วมกันทุกวัน มีการช่วยกันในกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ

นพ.วิวัฒน์ ศีตมาโนชญ์ สรุปว่า หลายเรื่องทำงานประสบความสำเร็จเพราะมีธรรมะร่วมกัน มีการทานข้าวร่วมกัน เพื่อให้พวกเราได้พูดคุยร่วมกัน

ช่วงถ่ายนายสมหมาย ศรีสุวรรณ อยากรู้ได้กำลังใจจากนพ.วิวัฒน์ ศีตมาโนชญ์ โดย นพ.วิวัฒน์ ศีตมาโนชญ์ ให้ผู้เข้าร่วมหลับตา หายใจผ่อนคลาย มีการยืมดินหน่อย เป็นการสื่อสารไปที่ใจ ขอให้เราระลึกถึงบุคคลในจินตนาการของเรา เป็นบุคคลที่มีความสำคัญมาก เคารพนับถือ เห็นภาพของท่านมีพลัง มีความเมตตา เพื่อแผ่พลังไปยังคนทำงานเพื่อส่วนร่วม พลังนั้นแผ่ขยายเป็นแสงที่อยู่บนท้องฟ้า และมาปรากฏอยู่ที่หน้าผากของเรา แผ่สานไปที่ทุกรูขุมขนของเรา เมื่อเราหายใจเข้าและออกจะแผ่และไหลแผ่เข้าไปในร่างกายของเรา เพื่อเป็นประโยชน์ต่อตนเอง ครอบครัว เพื่อน และคนรอบข้างที่เราลงไปทำงานด้วย เป็นพลังกายและพลังใจที่ขยายใหญ่ขึ้นปกคลุมทั่วร่างกาย สัมผัสขึ้นช้า และจับพลังไว้และยึดขยายพลังออกไปทั่วร่างกายของเรา

จากนั้นนางสาวสุพัตรา สำราญจิตร กล่าวขอบคุณ นพ.วิวัฒน์ ศีตมาโนชญ์ กับนางสาววรรณี มีขีด ที่มาช่วยเติมพลังงานให้กับพี่เลี้ยง สอจร.ภาคกลางในครั้งนี้ นายชินวุฒน์ มณีศรีขำ กล่าวเพิ่มเติมว่า รู้สึกดีใจ หลายคนก็มีพลังเพิ่มขึ้น อยากให้ติดเชื่องาน สอจร. เข้าสู่ทุกทาน ช่วยเติมกำลังใจให้ทีมงานด้วย ขอขอบคุณอาจารย์ที่มาช่วยปลุกพลังบางอย่าง ได้พลังจากทุกท่าน และได้พลังจากเมืองกาญจนบุรี เราจะต้องประสานเรื่องนี้กันมากขึ้น ขอขอบคุณทุกท่าน ช่วงเย็นมีการรับประทานอาหารเย็นและพูดคุยสังสรรค์ร่วมกัน

ปิดประชุมเวลา 17.30 น.

วันที่ 26 พฤศจิกายน 2560

เปิดประชุมเวลา 09.40 น.

นายเฉลิมพล อิ่มเกียรติ กล่าวทักทายและชวนผู้เข้าร่วมเตรียมความพร้อมด้วยกิจกรรม ดังนี้

- กิจกรรมเพลงลมเพลมพัด “ลมเพ ลมพัด โบกสะบัดพัดมาไวไว(ซ้ำ) ลมเพลมพัดอะไร(ซ้ำ) เตียวจะบอกให้...” ถ้าพูดว่าลมพัดให้... ให้ทำตามเช่น ลมพัดให้สะบัดมือ ถ้าพูดว่า “บอกให้” ... ให้ทำตามแต่ถ้าไม่มีคำว่า “บอกให้” ไม่ต้องทำตาม เช่น บอกให้ตบมือหนึ่งครั้ง บอกให้ยืนขึ้น ต้องทำตาม เป็นต้น
- กิจกรรมโป้งก้อย ให้มือซ้ายชูนิ้วโป้ง และมือขวาชูนิ้วก้อย และทำสลับกันไปมา
- เพลง “จำ จำ จำ ลืม ลืม ลืม บอกให้จำทำไมถึงลืมบอกให้ลืมทำไมถึงจำ เอ๊ะมันช่างน่าขำ บอกให้จำทำไมถึงลืมบอกให้ลืมทำไมถึงจำ” มีท่าประกอบเนื้อเพลง “จำ จำ จำ” ให้ชี้ไปที่ศีรษะ “ลืม ลืม ลืม” ให้ชี้ไปหน้าตัก “บอกให้” ให้ชี้

ไปที่ด้านหน้า “ทำไม” ให้เอามือไขว้กันบริเวณหน้าอก “เอ๊ะมันช่างน่าขำ” ให้ชี้ไปที่แก้มทั้งสองข้าง โดยจะให้คนที่ทำถูกต้องนั่งลงได้

- ให้ทุกคนจับกลุ่ม 3 คน และนั่งเอาหัวเข้าชิดกัน

กิจกรรม Check in

นายชินวุฒน์ มณีศรีขำ ขวนผู้เข้าร่วมทำกิจกรรม Check in โดยเริ่มต้นด้วยการเกริ่นนำความเป็นมาของการทำกิจกรรม เนื่องจากในวงพูดคุยโดยทั่วไปจะมีการพูดแทรก และไม่ค่อยมีคนฟังกัน กิจกรรมนี้จึงเป็นกิจกรรมที่ฝึกการฟัง เพื่อให้ทุกคนในวงตั้งใจฟังคนที่กำลังพูดอยู่โดยที่ไม่พูดแทรกขณะที่ผู้พูดกำลังพูด มีวิธีในการทำกิจกรรมคือ ในวงจะมีปากกาอยู่หนึ่งด้ามให้ผู้ที่ยพร้อมพูดหยิบปากกาขึ้นมาและพูดใน 2 หัวข้อ คือ “เขานี้รู้สึกอย่างไร” และ “ได้เรียนรู้อะไรจากเมื่อวานบ้าง” โดยพูดให้จบทั้งสองข้อ เมื่อพูดจบแล้วให้พูดว่า “Check in แล้วครับ” หรือ “Check in แล้วค่ะ” โดยมีกติกาว่าระหว่างผู้พูดกำลังพูด ห้ามพูดแทรก ห้ามถาม และเมื่อคนแรกพูดจบให้คนในวงนั่งนิ่งๆ สักครู่หนึ่ง จากนั้นให้คนที่พร้อมพูดคนต่อไปหยิบปากกาขึ้นมาพูดต่อ จากนั้นร่วมแลกเปลี่ยนในวงใหญ่ ดังนี้

ความรู้สึก/บรรยากาศที่เห็นจากกิจกรรม	ได้เรียนรู้อะไรจากเมื่อวานบ้าง
<ul style="list-style-type: none"> ● รู้สึกสดชื่น ● มีความกังวลเล็กน้อย เกี่ยวกับงานวิ่งของสาธารณสุขจังหวัดสุพรรณที่กำลังจะจัดขึ้น ● การพูดหรือถามแทรก จะทำให้ผู้สะดุด หรือเปลี่ยนประเด็นไป ● สบายใจและผ่อนคลายมากขึ้น 	<ul style="list-style-type: none"> ● ได้เรียนรู้เรื่องสามเหลี่ยมเขยื้อนภูเขา ● ได้แลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลและได้ข้อเสนอแนะจากเพื่อนใหม่ ● ได้ประโยชน์ในหลายประเด็นที่ได้แลกเปลี่ยนกัน ● เห็นว่าการประชุมทีมอย่างต่อเนื่องทำให้ได้พูดคุยแลกเปลี่ยน และเสริมพลังให้กันระหว่างพี่เลี้ยงแต่ละจังหวัดได้มากขึ้น ● เสนอว่าการประชุมทีมให้แบ่งเป็นกลุ่มจังหวัด (แบ่งโซน) เพื่อให้มาร่วมพูดคุยกันง่ายขึ้น ● เห็นบรรยากาศที่มีพลัง รวมถึงขั้นตอนและแนวทางการขับเคลื่อนงานต่อ ● ได้ความสัมพันธ์ ระหว่างพี่เลี้ยงได้เพื่อน พี่ น้องเพิ่มมากขึ้น ● ได้รับทราบปัญหาอุปสรรคในการทำงานจากพี่เลี้ยงจังหวัดอื่น และเห็นความพยายามของแต่ละ

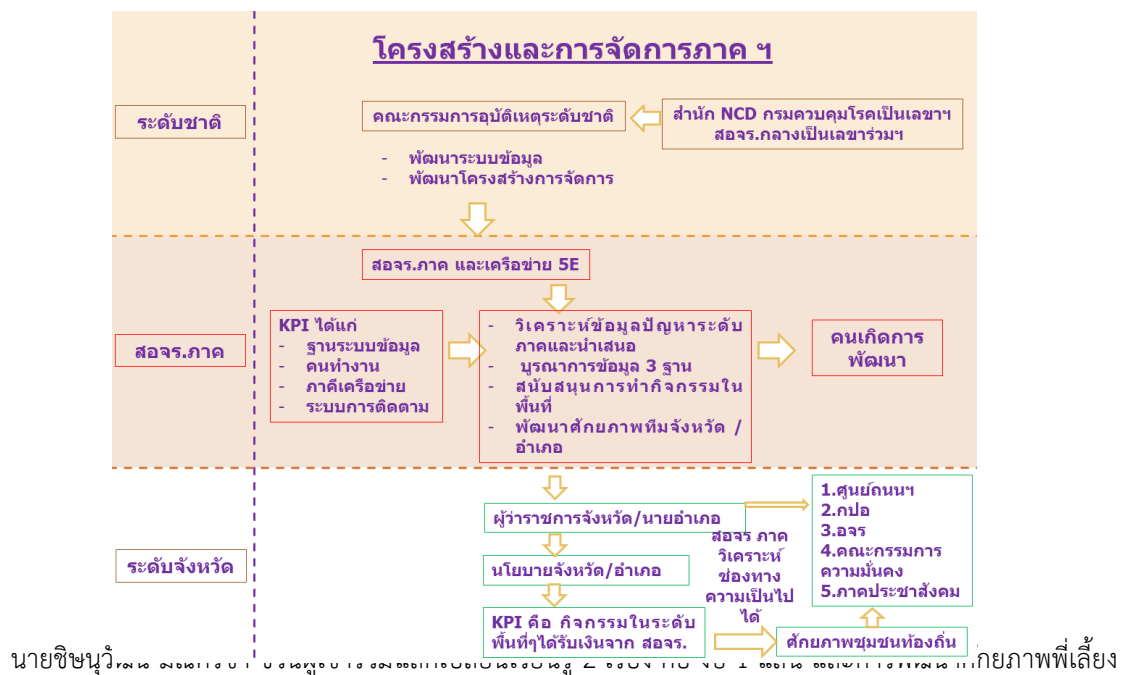
	<p>จังหวัดในการทำงาน ทำให้เห็นตัวเองและปรับเปลี่ยนความคิดในการทำงานให้ดียิ่งขึ้น</p> <ul style="list-style-type: none"> ● เข้าใจหลักการคิดและการแก้ปัญหาในการทำงานมากขึ้น ● ได้เปิดโลกใหม่ เห็นมุมมองใหม่ๆ เห็นปัญหาชัดเจนมากขึ้น และเห็นแนวทางการแก้ปัญหาของแต่ละจังหวัด ● เห็นความสำคัญเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุ จากข้อมูลที่ได้แลกเปลี่ยนในเวที และตั้งใจว่าจะไปขับเคลื่อนงานต่อในจังหวัดของตนเอง
--	--

นายชิษณุวัฒน์ มณีศรีขำ ชาวผู้เข้าร่วมพูดคุยแลกเปลี่ยนเรื่องทิศทางการขับเคลื่อนสอจร. ระยะที่ 7 ภาคกลาง เริ่มจากค้นหา “คน” ที่มีใจและสนใจในการทำงานมาทำงานร่วมกัน เพื่อสร้าง “ระบบติดตามใหม่” เช่น การประชุมในส่วนกลางของสสส.จะประสานให้พี่เลี้ยงแต่ละจังหวัดสลับเปลี่ยนกันเข้าไปร่วมประชุม และพัฒนา “กลไกข้อมูล” ของภาคกลาง เพื่อส่งข้อมูลจากภายนอกภาพรวมประเทศหรือสถานการณ์ของประเทศเข้าไปให้จังหวัดได้ทราบข้อมูล จากระยะที่ 6 มีบทเรียน ปัญหาและอุปสรรคจากโครงสร้างหรือบริบทพื้นที่ของจังหวัดที่ยังขาดความต่อเนื่องและความจริงจังในการทำงาน หน่วยงานราชการยังขาดความจริงจังและความเข้มแข็งในการดำเนินงาน ประเด็นพี่เลี้ยงจังหวัด ในช่วงแรกที่เลี้ยงส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในงานด้านอุบัติเหตุและความปลอดภัยทางถนนโดยตรง แต่ในช่วงหลังได้หาคนที่เกี่ยวข้องเข้ามาร่วมโดยตั้งใจจะชวนแขวงการทาง พยาบาลแผนกฉุกเฉิน และหมอซึ่งจะเป็นพี่เลี้ยงที่มีบทบาทเกี่ยวข้องโดยตรงเข้ามาร่วม และในส่วนของทีมภาคยังขาดระบบการติดตามหนุนเสริม และยากต่อการเข้าถึงทีมแต่ละจังหวัด

จากนั้นชวนมองเรื่องที่กำลังจะดำเนินการต่อของสอจร.ภาคกลาง จะต้องพัฒนาทีมที่จะเข้ามาพัฒนากลไกข้อมูลและการจัดการ คิระบบการติดตามสนับสนุน เพราะสอจร. มีงบ 2 ส่วน ส่วนที่ 1 คือ งบ 1 แสนประจำปี ของภาคกลางจะมี 150,000 บาท อยู่จังหวัดเดียว คือ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ซึ่งในอดีตงบส่วนนี้จะให้แต่ปภ.แต่ปัจจุบันได้ขยายไปยังหน่วยงานราชการที่เกี่ยวข้อง สิ่งที่ต้องให้ความสำคัญ คือ ในปีนี้เราจะทำอย่างไรเพื่อให้ทุกจังหวัดส่งแผนเพื่อรับงบ 1 แสน และสามารถตั้งเวทีแนวราบให้ได้ ส่วนที่ 2 งบพัฒนานวัตกรรมได้รับการอนุมัติไปแล้ว ของภาคกลางได้ประมาณ 8 โครงการ ซึ่งงบในส่วนนี้นางสาวสุพัตรา สำราญจิตร จะลงไปติดตามสนับสนุน และจะมีการสรุปและถอดบทเรียนการทำงานเป็นระยะ นอกจากนี้อีกส่วนหนึ่งที่กำลังจะดำเนินการต่อคือการสร้างทีมงานและค้นหาพี่เลี้ยงให้ครบทุกจังหวัด และสิ่งที่จะทำเพิ่มคือการทำสื่อต่าง ๆ เป็นต้น เพื่อสื่อสารผ่านโซเชียลมีเดีย เช่น facebook line และเว็บไซต์ เพื่อประชาสัมพันธ์สื่อสารให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น

วิธีการดำเนินงานของสอจร.ภาคกลางจะให้เป็น 3 ส่วน ส่วนแรก ระดับจังหวัด ใช้บ 1 แสน ทำเวทีแนวราบค้นหา
 คนทำงานที่มีภารกิจเกี่ยวข้องกับเรื่องวัฒนธรรมความปลอดภัยทางถนนให้เข้ามามีส่วนร่วมทำงาน โดยมีพี่เลี้ยงแต่ละจังหวัดเป็นผู้
 คอยกระตุ้นและสนับสนุนการทำงาน ส่วนที่ 2 ระดับภาค วางระบบการติดตามสนับสนุนการทำงาน เพื่อหนุนเสริมและ
 กระตุ้นการทำงานของพี่เลี้ยงจังหวัด โดยทางทีมภาคมีแผนจะเข้าพบผู้ว่าราชการทุกจังหวัด เพื่อชี้แจงและนำเสนองานที่กำลัง
 ทำอยู่ ส่วนที่ 3 เชิงนโยบาย เชิญภาคีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าร่วมรับรู้และขับเคลื่อนงานของสอจร. จากแนวคิดของ น.พ.
 วิบูลย์ ภัณฑที่กรรม ดำเนินการโดยเชิญหมอเข้ามาเป็นเลขาหรือผู้ช่วยเลขาศูนย์ถนนฯ เพื่อเป็นตัวขับเคลื่อนการดำเนินงาน

ดังนี้

แลกเปลี่ยนเรียนรู้

- ดำเนินการให้ทุกโครงการเดินสายเข้าพบผู้ว่าราชการจังหวัด
- เสนอในแผนเพื่อประสานแผนกฉุกเฉิน (ER) ของโรงพยาบาลและแขวงทางเข้ามาร่วมทำงาน

- ใช้โซเชียลมีเดียเป็นเครื่องมือ เพื่อสื่อสารให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายมากยิ่งขึ้น
- ขับเคลื่อนการสร้างต้นแบบเรื่องการป้องกันการเกิดอุบัติเหตุในเด็กเล็ก เยาวชน ผู้ใหญ่และผู้สูงอายุ
- ต่อยอดให้ชาวบ้านเป็นผู้คิด ศึกษาข้อมูล เก็บข้อมูลและใช้ข้อมูลด้วยตนเอง

งบ 1 แสน

- กระตุ้นให้ทุกจังหวัดทั้ง 15 จังหวัด เขียนแผนฯเพื่อรับงบ 1 แสน ที่เชื่อมโยงมากกว่า 1 อำเภอ โดยมีเงื่อนไขสำคัญคือทุกโครงการต้องมีกิจกรรม “กินข้าวเล่าเรื่อง”
- จังหวัดที่ยังขาดแผนฯ ได้แก่ สมุทรสงคราม(รอประสานงาน) นนทบุรีและสระบุรี
- จังหวัดที่ส่งแผนมาแล้ว ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ เพชรบุรี กาญจนบุรี อ่างทอง ลพบุรี และสมุทรสาคร ปทุมธานี

การพัฒนาศักยภาพพี่เลี้ยง

- จัดเวทีแลกเปลี่ยนข้อมูล 3 ฐาน (สาธารณสุข ตำรวจ และบริษัทกลางฯ)
 - ข้อจำกัดเรื่องที่มาและฐานข้อมูลที่ไม่ตรงกัน โรงพยาบาลจะมีข้อมูลจำนวนคนไข้ จำนวนผู้เสียชีวิตมากที่สุด บริษัทกลางจะมีข้อมูลน้อยที่สุด จะเก็บข้อมูลเฉพาะคนที่ทำประกันกับบริษัท แต่มีข้อดีคือเป็นหน่วยที่เกี่ยวกับเรื่องการเงิน การจ่ายสินไหม สิ่งที่ได้คือความแน่นอนของข้อมูลแต่ข้อมูลนี้จะไม่ใช่วัตถุแทนของประชากรที่เกิดเหตุทั้งหมด ตำรวจ ข้อมูลจะเป็นในรูปแบบบันทึกด้วยลายมือและข้อมูลจะมีจำนวนมาก ทำให้การสืบค้นข้อมูลทำได้ค่อนข้างลำบาก แต่ตำรวจจะมีข้อมูลที่บาดเจ็บเล็กน้อยไม่ได้ไปโรงพยาบาล ดังนั้นการเก็บและการใช้ข้อมูลต้องเลือกข้อมูลให้เหมาะสม นำไปสู่การแก้ไขปัญหาตรงกลุ่มเป้าหมาย จุดเลี้ยงและตรงเวลา
 - ศึกษาข้อมูลจากสื่อ เช่น Youtube เพื่อฝึกวิเคราะห์ case study
- สามารถใช้ข้อมูลทางหลวงกับทางหลวงชนบทมาใช้ในการตัดสินใจเพื่อแก้ปัญหาโดยไม่ต้องรอข้อมูล 3 ฐาน
- จัด work shop หรือทำบทเรียนเพื่อฝึกให้กับตัวแทนจังหวัดในการเติมข้อมูลเรื่องการวิเคราะห์และการใช้ข้อมูล ตลอดจนการหาแนวทางแก้ไขปัญหาเชิงลึกโดยใช้ข้อมูลเป็นฐาน

นายชินวุฒัน มณีศรีขำ สรุปลงในช่วงท้ายว่า เรื่องที่จะต้องนำไปคิดและขับเคลื่อนงานต่อ คือ การเติมความรู้ให้กับพี่เลี้ยงแต่ละจังหวัด การดำเนินงานและการติดตามหนุนเสริมแบบรายโซน และ Young active citizen เพื่อให้เยาวชนคนรุ่นใหม่มาทำเรื่องการป้องกันอุบัติเหตุทางถนน จากนั้นนัดหมายการประชุมในครั้งหน้า สถานที่จังหวัดสุพรรณบุรี กำหนดการพบกันวันศุกร์เย็น และเลิกประชุมบ่ายวันเสาร์ วันที่ 19-20 มกราคม 2560 และชวนผู้เข้าร่วมสะท้อนสิ่งที่ได้เรียนรู้ ดังนี้

สิ่งที่ได้เรียนรู้

- รักพี่น้องทุกคน
- จะกลับไปตั้งใจทำงานให้ดีที่สุด
- ขอขอบคุณประสบการณ์ดีๆ จากพี่ๆ
- ขอขอบคุณที่ได้มาเจอกันวันนี้
- ขอเป็น 1% ที่จะทำให้ 100% ที่จะสูญเสียไปลดลง
- ยินดีที่ได้รู้จักและยินดีต้อนรับคุณหมอทั้งสองท่าน
- ได้แนวคิดจากพี่เลี้ยงรุ่นเก่า เมื่อท้อก็คิดถึงการทำให้คนที่เสียชีวิตไม่เสียชีวิตได้ ก็มีกำลังใจเพิ่มขึ้น
- ดีมาก คุ่มค่าเวลาในวันหยุด
- ดีใจมากกับบรรยากาศในสองวัน จากที่ท้อแท้ได้เพิ่มพลังทั้งพลังกายและใจในการทำงานให้ทุกคนปลอดภัยและมีความสุข
- ขอขอบคุณที่ได้มารู้จักสองจร. ได้เรียนรู้หลายอย่างและได้เพื่อนร่วมอุดมการณ์เพิ่มมากขึ้น
- รู้สึกอบอุ่นและมีพลัง
- ดีใจที่ได้ถ่ายทอดประสบการณ์ในการทำงานให้ทุกคนได้รู้
- ได้แนวคิดหลากหลายที่สามารถจะนำไปปรับใช้กับการทำงานได้
- เป็นประสบการณ์ที่ดีมากๆ
- สู้ๆครับ
- ยินดีที่ได้รู้จักพี่เลี้ยงทุกท่าน ครั้งต่อไปจะพยายามมาร่วมเวทีอีกครั้ง
- ขอขอบคุณที่ได้ถ่ายรูปค่ะ
- ขอขอบคุณพี่ๆ ทุกคน จะทำหน้าที่ฝ่ายสนับสนุนให้ดีที่สุดค่ะ
- คิดว่าถ้ามีเวทีแบบนี้บ่อยๆ น่าจะดีค่ะ
- ขอขอบคุณพี่ๆ ทุกคนที่ให้มุมมองอะไรใหม่ ๆ เพื่อเปลี่ยนแปลงตัวเองค่ะ
- จำ จำ จำ ลืม ลืม ลืม ขอขอบคุณและขออภัยที่ล่วงเกินอะไรไปบ้างครับ
- ได้กำลังใจล้นเหลือ มีความสุขมากและคิดว่าตัวเองไม่อยู่บนสถานการณ์ที่ฝาค่ล้มแล้วครับ

ปิดประชุมเวลา 12.30 น.

นางสาวพวงทอง เม็งเกร็ด

นางสาวอรธิตา นามศิริ

นางสาวสุพัตรา สำราญจิต

ผู้สรุปรายงานการประชุม